

Een angstig nachtje!

'Psst, Renske... slaap je al?'

Uit het bed naast Inge klinkt zacht gekreun. 'Allang! Je maakt me wakker!'

Inge zucht. Balen dat zij niet in slaap kan komen! Zij en Renske logeren voor drie dagen bij oom Gerard en tante Corrie in het Groningse dorpje Loppersum. Vandaag hebben ze oom Gerard geholpen op de boerderij. Ze is best moe, maar de slaap komt maar niet.

Toch zakt ze even later ook weg in een heerlijke slaap.

Een paar uur later wordt ze weer wakker. Ze schudt Renske heen en weer. 'Renske, het onweert. Hoor dan!'

'Inge... Laat me slapen!'

Maar dan klinkt er weer gerommel. Inge huivert. Het is een angstaanjagend geluid. Renske gaat nu ook overeind zitten.

'Ik vind dit eng,' fluistert ze.

Inge stapt uit bed en doet de gordijnen open. 'Hè, hoe kan dat? Er zijn helemaal geen wolken. Hoe kan het dan onweren?'

Dan klinkt er een harde knal. Inge springt wel een meter achteruit. Met een wit gezicht kruipt ze naast Renske op het bed.

'Dit is niet normaal hoor! Thuis klinkt onweer nooit zo!'

De deur van hun kamertje gaat open. Oom Gerard staat in de deuropening.

'Ha, jullie zijn al wakker. Niet bang zijn hoor, dit gebeurt wel vaker...'

Opeens lijkt het wel of alles onder hen beweegt. Inge klampt haar armen om Renske. De glazen bekers met hun tandenborstels rinkelen. Het glas in het raam kraakt.

'Oom Gerard, wat gebeurt er?' roept Inge.

Oom Gerards gezicht staat zorgelijk. Hij kijkt naar het plafond, naar de muren. Snel slaat hij zijn armen om hen heen. Zo blijven ze een tijd zitten.

'Het is weer over, geloof ik,' zegt hij na een poosje.

'Wat was dat, oom? Ik vond het echt heel erg eng!' zegt Renske.

'Kom, dan gaan we naar beneden, dan zal ik het uitleggen. Ik zal tante Corrie vragen of ze wat drinken wil inschenken voor de schrik.'

Als ze even later aan de keukentafel zitten, moet Renske opeens grinniken. 'Kijk ons nu zitten, in onze pyjama, midden in de nacht!'

Tante Corrie glimlacht, maar oom Gerard niet.

'Het was een aardbeving,' zegt tante Corrie zacht.

'Ja, en een stevige ook!' broemt oom Gerard. 'Het lijkt wel of ze steeds vaker komen en steeds erger worden.'

'Bij ons thuis zijn nooit aardbevingen,' zegt Inge.

'Het komt allemaal door het gas,' legt tante Corrie uit.

'In Groningen zit heel veel gas in de grond. De regering pompt dat gas er uit. Met dat gas kunnen we in Nederland koken en onze huizen verwarmen.'

Renske knikt. Ze snapt het al. 'Er dat gas ontploft soms in de grond, als er per ongeluk een vuurtje bij komt en dan komt er natuurlijk een aardbeving.'

Oom Gerard moet nu wel glimlachen. 'Nee Renske, het gas ontploft niet. Het komt omdat de gasbellen in de grond steeds leger worden. Waar eerst gas zat, zit nu lucht. Dus de grond boven die gasbel stort soms een beetje in. En dan beeft de aarde.'

'Nou, ik vind het echt eng hoor!' zegt Renske.

'Ja, heel veel mensen vinden dat,' zegt tante Corrie.

'Onze buurvrouw kon er niet meer tegen, ze is ze vorige maand verhuisd.'

'Gaan jullie ook verhuizen?' vraagt Inge.

Oom Gerard schudt zijn hoofd. 'Nooit van m'n leven! Deze boerderij is nog van mijn over-overgrootvader geweest!'

'Zullen we maar weer naar bed gaan?' vraagt Renske met een grote geeuw. 'Ik ben nog zo moe.'

Ze kruipen weer onder de dekens. 'Ha, mijn plekje is nog een beetje warm,' zegt Inge. Tante Corrie stopt hen lekker in. Gauw slapen hoor! Als jullie mee willen koeien melken, moeten jullie er weer vroeg uit.'

'Welterusten tante.'

En tien minuten later klinkt er uit twee bedden een zacht geronk.

Door het raam schijnt af en toe het licht van een zaklamp. Want buiten loopt oom Gerard. Hij kijkt of er door de aardbeving geen scheuren in de muren zijn gekomen.

'Alles in orde,' zegt hij even later opgelucht tegen tante Corrie.

Eeuwoud Koolmees